

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในอำเภอเมืองชุมพร ในครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน และเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันผู้วิจัย ได้นำเสนอการวิเคราะห์ ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริมของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
min.	แทน	ค่าต่ำสุด
max.	แทน	ค่าสูงสุด
M.D.	แทน	ผลต่างของค่าเฉลี่ย (mean difference)
t-test	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ที่จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม
F-test	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม
sig.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธผลการเปรียบเทียบ
*	แทน	กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 367 คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	106	28.88
1.2 หญิง	261	71.12
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่า 50 ปี	48	13.08
2.2 51 - 60 ปี	87	23.71
2.3 61 - 70 ปี	110	29.97
2.4 71 - 80 ปี	81	22.07
2.5 มากกว่า 80 ปี	41	11.17
3. สถานภาพสมรส		
3.1 โสด	17	4.63
3.2 คู่	238	64.85
3.3 หม้าย	93	25.34
3.4 หย่า	8	2.18
3.5 แยก	11	3.00
4. อาชีพ		
4.1 ไม่ได้ประกอบอาชีพ	63	17.17
4.2 รับจ้าง	47	12.81
4.3 รับราชการ	8	2.18
4.4 เกษตรกรรม	156	42.51
4.5 ค้าขาย	35	9.54
4.6 แม่บ้าน	58	15.80

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 367 คน)	ร้อยละ
5. ความเพียงพอของรายได้กับค่าใช้จ่าย		
5.1 ไม่พอ	106	28.88
5.2 พอ	233	63.49
5.3 เหลือเก็บ	28	7.63
6. ระดับการศึกษา		
6.1 ไม่เรียน	31	8.45
6.2 ประถมศึกษา	281	76.57
6.3 มัธยมศึกษา	37	10.08
6.4 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	11	3.00
6.5 ปริญญาตรี	7	1.91
7. ระยะเวลาป่วย ($\bar{X}$ = 5.50, S.D. = 4.00, Min. = 0, Max. = 20)		
7.1 น้อยกว่า 3 ปี	144	39.24
7.2 3 - 5 ปี	115	31.34
7.3 6 - 8 ปี	42	11.44
7.4 มากกว่า 8 ปี	66	17.98
8. การมีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง		
8.1 ไม่มี	138	37.60
8.2 มี	138	37.60
8.3 ไม่ทราบ	91	24.80
9. โรคประจำตัวอื่น ๆ		
9.1 ไม่มี	191	52.04
9.2 อัมพฤกษ์	9	2.45
9.3 อัมพาต	1	0.27
9.4 โรคหัวใจ	22	5.99
9.5 โรคเบาหวาน	79	21.53
9.6 โรคข้อ	42	11.44

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 367 คน)	ร้อยละ
9.7 โรคหอบหืด	9	2.45
9.8 โรคอื่นๆ	14	3.81

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.12 ส่วนที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 28.88

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 64.67 ปี มีอายุน้อยที่สุด 34 ปี และมีอายุสูงสุด 95 ปี โดยส่วนใหญ่มียุระหว่าง 61 - 70 ปี ร้อยละ 29.97 รองลงมามีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี ร้อยละ 23.71 และมีอายุมากกว่า 80 ปี ต่ำสุด ร้อยละ 11.17

สถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสเป็นคู่ ร้อยละ 64.85 รองลงมามีสถานภาพเป็นหม้าย ร้อยละ 25.34 และมีสถานภาพหย่า ต่ำสุด ร้อยละ 2.18

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ร้อยละ 42.51 รองลงมาไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 17.17 และรับราชการ ต่ำสุด ร้อยละ 2.18

ความเพียงพอของรายได้กับค่าใช้จ่าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้พอกับค่าใช้จ่าย ร้อยละ 63.49 รองลงมามีรายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย ร้อยละ 28.88 และมีรายได้เหลือเก็บ ต่ำสุด ร้อยละ 7.63

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 76.57 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 10.08 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี ต่ำสุด ร้อยละ 1.91

ระยะเวลาป่วย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาป่วยเฉลี่ย 5.50 ปี มีระยะเวลาป่วยต่ำสุด 0 ปี และมีระยะเวลาป่วยสูงสุด 20 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ป่วยน้อยกว่า 3 ปี ร้อยละ 39.24 รองลงมาป่วยนาน 3 - 5 ปี ร้อยละ 31.34 และป่วยนาน 6 - 8 ปี ต่ำสุด ร้อยละ 11.44

การมีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มี และมิญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง คิดเป็นร้อยละ 37.60 เท่ากัน ส่วนที่เหลือไม่ทราบว่ามีญาติ สายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูงหรือไม่ ร้อยละ 24.80

โรคประจำตัวอื่น ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีโรคประจำตัวอื่น ๆ ร้อยละ 52.04 รองลงมา เป็นโรคเบาหวาน ร้อยละ 21.53 และเป็นโรคอัมพาต ต่ำสุด ร้อยละ 0.27

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยเสริมของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยเสริม สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย ความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง และการสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับของปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	จำนวน (n = 367 คน)	ร้อยละ
1. ความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง		
1.1 ระดับสูง	209	56.95
1.2 ระดับปานกลาง	121	32.97
1.3 ระดับต่ำ	37	10.08
2. ความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง		
2.1 ระดับสูง	277	75.48
2.2 ระดับปานกลาง	66	17.98
2.3 ระดับต่ำ	2	0.54
3. การสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง		
3.1 ระดับสูง	286	77.93
3.2 ระดับปานกลาง	72	19.62
3.3 ระดับต่ำ	9	2.45

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน ส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ระดับสูง ร้อยละ 56.95 รองลงมา มีความรู้ระดับปานกลาง ร้อยละ 32.97 และมีความรู้ระดับต่ำต่ำสุด ร้อยละ 10.08

ความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง ระดับสูง ร้อยละ 75.48 รองลงมา มีความเชื่อระดับปานกลาง ร้อยละ 17.98 และมีความเชื่อระดับต่ำต่ำสุด ร้อยละ 0.54

การสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ระดับสูง ร้อยละ 77.93 รองลงมาได้รับการสนับสนุน ระดับปานกลางร้อยละ 19.62 และได้รับการสนับสนุนระดับต่ำ ต่ำสุด ร้อยละ 2.45

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง

ความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง	ตอบผิด		ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงควรออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง และไม่หักโหมจนเกินไป	17	4.63	350	95.37
2. อาการอันตรายจากภาวะความดันโลหิตสูง ได้แก่ ปวดศีรษะ มึนงง ตาพร่ามัว คลื่นไส้ อาเจียน แขนขาอ่อนแรง	24	6.54	343	93.46
3. การที่มีระดับความดันโลหิตสูงเป็นเวลานาน และควบคุมไม่ได้ อาจทำให้เส้นเลือดในสมองแตก ตีบ ตัน และเป็นอัมพาตได้	29	7.90	338	92.10
4. อาหารที่ทำจากมะพร้าว หรือกะทิ เช่น แกง หรือผัดใส่กะทิ ขนมที่มีกะทิ หรือกวนกับกะทิ จะทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	34	9.26	333	90.74
5. การเปลี่ยนท่าทางจากนอนเป็นนั่ง หรือจากนั่งเป็นยืนอย่างรวดเร็ว อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุจากอาการหน้ามืดได้	34	9.26	333	90.74
6. การรับประทานอาหารรสเค็มจะทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น	36	9.81	331	90.19
7. คนที่อ้วนมากเสี่ยงต่อการเกิดโรคความดันโลหิตสูงได้มากกว่าคนปกติ	41	11.17	326	88.83
8. ไม่จำเป็นต้องไปพบแพทย์ตามนัดทุกครั้ง	48	13.08	319	86.92

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง	ตอบผิด		ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9. การควบคุมระดับความดันโลหิตโดยวิธีธรรมชาติ ปราศจากการใช้ยา ทำได้โดยการรับประทานอาหารเค็ม อาหารมัน และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ	49	13.35	318	86.65
10. เมื่ออายุมากขึ้นมีโอกาสเป็นโรคความดันโลหิตสูงได้ง่ายขึ้นเนื่องจากหลอดเลือดแข็งตัวมากขึ้น	77	20.98	290	79.02
11. การผ่อนคลายความเครียดด้วยวิธีการท่องเที่ยว การทำสมาธิจะช่วยป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากโรคความดันโลหิตสูงได้	80	21.80	287	78.20
12. เมื่อมีอาการใจสั่น ตาพร่ามัว แขนขาอ่อนแรง ต้องรับประทานยาลดความดันโลหิตเพิ่มขึ้น 2 เท่า	92	25.07	275	74.93
13. เมื่อควบคุมระดับความดันโลหิตได้แล้วผู้ป่วยสามารถลดยาได้ด้วยตนเอง	93	25.34	274	74.66
14. การสูบบุหรี่จะทำให้ภาวะความดันโลหิตสูงรุนแรงขึ้น	106	28.88	261	71.12
15. การออกกำลังกาย แบก ลาก ดึง หรือดันของหนักจะทำให้ระดับความดันโลหิตสูงขึ้นได้	112	30.52	255	69.48
16. ถ้าบิดามารดาเป็นโรคความดันโลหิตสูงบุตรมีโอกาสเป็นโรคความดันโลหิตสูงด้วย	122	33.24	245	66.76
17. การใช้น้ำมันพืชในการประกอบอาหารจะช่วยลดไขมันในเลือดได้	172	46.87	195	53.13
18. การดื่มสุรา เบียร์ หรือไวน์ จะช่วยรักษาโรคความดันโลหิตสูงได้	191	52.04	176	47.96

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน ส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูงถูกต้อง โดยมีความรู้เรื่องผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงควรออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง และไม่หักโหมจนเกินไป สูงสุด ร้อยละ 95.37 รองลงมา มีความรู้เรื่องอาการอันตรายจากภาวะความดันโลหิตสูง ได้แก่ ปวดศีรษะ มึนงง ตาพร่ามัว คลื่นไส้ อาเจียน แขนขาอ่อนแรง ร้อยละ 93.46 และมีความรู้เรื่องการดื่มสุรา เบียร์ หรือไวน์ จะช่วยรักษาโรคความดันโลหิตสูงได้ ต่ำสุด ร้อยละ 47.96

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง

ความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเชื่อ	ลำดับที่
1. การเป็นโรคความดันโลหิตสูงไม่ได้เป็นเรื่องของโชชะตา	2.74	0.59	สูง	5
2. คนที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงมีโอกาสเป็นโรคหัวใจได้มากกว่าคนที่ไม่เป็นโรคความดันโลหิตสูง	2.50	0.58	สูง	10
3. ถ้าไม่รักษาโรคความดันโลหิตสูงอย่างถูกต้องจะทำให้อายุสั้น	2.70	0.55	สูง	6
4. คนที่เป็นความดันโลหิตสูงต้องควบคุมน้ำหนักไม่ให้อ้วน	2.77	0.46	สูง	3
5. การควบคุมน้ำหนักเป็นเรื่องที่สามารถปฏิบัติได้	2.20	0.79	ปานกลาง	13
6. ควรรับประทานอาหารที่ไม่มีรสเค็มจัด	2.37	0.80	สูง	12
7. ควรจัดสรรเวลาในการออกกำลังกายให้เพียงพอ	2.02	0.77	ปานกลาง	15
8. คนที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงจำเป็นต้องควบคุมอาหาร หรือออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ	2.57	0.70	สูง	8
9. ผู้ป่วยที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงไม่จำเป็นต้องนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล	2.76	0.53	สูง	4
10. คนที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงจำเป็นต้องมาพบแพทย์ตามนัดทุกครั้ง	2.86	0.46	สูง	1
11. การหยุดรับประทานยาลดความดันเพียงบางมื้อจะมีผลต่อระดับความดันโลหิต	2.44	0.75	สูง	11
12. ผู้ป่วยไม่ควรหยุดยาเองเมื่ออาการดีขึ้น	2.78	0.51	สูง	2
13. เมื่อลืมรับประทานยาให้รับประทานยามื้อต่อไปตามปกติ	2.69	0.62	สูง	7

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเชื่อ	ลำดับที่
14. คนที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงจำเป็นต้องตรวจสุขภาพประจำปี ถ้าสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้อง	2.51	0.69	สูง	9
15. การดูแลสุขภาพสามารถหลีกเลี่ยงภาวะแทรกซ้อนจากโรคความดันโลหิตสูงได้	2.11	0.78	ปานกลาง	14
รวม	2.54	0.28	สูง	

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน มีความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง โดยภาพรวม ระดับสูง ($\bar{X} = 2.54, S.D. = 0.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเชื่อว่าคนที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงจำเป็นต้องมาพบแพทย์ตามนัดทุกครั้ง สูงสุด ระดับสูง ($\bar{X} = 2.86, S.D. = 0.46$) รองลงมา มีความเชื่อว่าผู้ป่วยไม่ควรหยุดยาเองเมื่ออาการดีขึ้น จัดอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 2.78, S.D. = 0.51$) และมีความเชื่อว่าควรจัดสรรเวลาในการออกกำลังกายให้เพียงพอต่ำสุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.02, S.D. = 0.77$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

การสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการสนับสนุน	ลำดับที่
1. คนในครอบครัวทำให้รู้สึกอบอุ่นมั่นใจและปลอดภัย	1.74	0.47	สูง	2
2. คนในครอบครัวไม่เคยแสดงท่าทางที่ทำให้หมดกำลังใจ	1.58	0.63	สูง	10
3. คนในครอบครัวคอยเตือนให้ไปตรวจตามนัด	1.75	0.50	สูง	1
4. คนในครอบครัวสนับสนุนให้ทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายของท่าน	1.63	0.54	สูง	6
5. คนในครอบครัวคอยกระตุ้นเตือนเมื่อไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์	1.59	0.61	สูง	9
6. คนในครอบครัวสนับสนุนให้หมั่นสังเกตอาการผิดปกติของตนเอง	1.60	0.56	สูง	7

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การสนับสนุน	ลำดับ ที่
7. คนในครอบครัวสนับสนุนให้ได้พูดคุยกับผู้ที่มีความรู้เรื่องโรคที่เป็นอยู่	1.56	0.62	สูง	11
8. คนในครอบครัวสอบถามอาการเจ็บป่วยของท่านจากแพทย์หรือบุคลากรสาธารณสุขและนำมาให้คำแนะนำแก่ท่าน	1.48	0.66	สูง	13
9. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่คนในครอบครัวจะช่วยแก้ปัญหาให้	1.52	0.64	สูง	12
10. เมื่อมีปัญหาด้านการเงินในการรักษาคนในครอบครัวจะคอยช่วยเหลือ	1.64	0.59	สูง	5
11. เมื่อไม่สามารถทำงานบ้านได้มีคนในครอบครัวคอยช่วยเหลือทำให้	1.59	0.62	สูง	8
12. คนในครอบครัวพาไปตรวจตามแพทย์นัดทุกครั้ง	1.65	0.61	สูง	3
13. ได้รับความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นจากคนในครอบครัว	1.65	0.56	สูง	4
รวม	1.61	0.42	สูง	

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับสูง ทั้งในภาพรวม ($\bar{X} = 1.61$, S.D. = 0.42) และในทุกข้อ โดยได้รับการสนับสนุนจากคนในครอบครัวให้ไปตรวจตามนัด สูงสุด ($\bar{X} = 1.75$, S.D. = 0.50) รองลงมาได้รับการสนับสนุนจากคนในครอบครัวทำให้รู้สึกอบอุ่นมั่นใจและปลอดภัย ($\bar{X} = 1.74$, S.D. = 0.47) และคนในครอบครัวสอบถามอาการเจ็บป่วยของท่านจากแพทย์ หรือบุคลากรสาธารณสุขและนำมาให้คำแนะนำแก่ท่านต่ำสุด ($\bar{X} = 1.48$, S.D. = 0.66)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับพฤติกรรมการดูแลตนเอง

ระดับพฤติกรรมการดูแลตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับสูง	264	71.93
2. ระดับปานกลาง	100	27.25
3. ระดับต่ำ	3	0.82
รวม	367	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดูแลตนเองระดับสูง ร้อยละ 71.93 รองลงมา มีพฤติกรรมระดับปานกลาง ร้อยละ 27.25 และมีพฤติกรรมระดับต่ำ ร้อยละ 0.82

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมกาารดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมกาารดูแลตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ พฤติกรรม	ลำดับ ที่
1. รับประทานยาครบตามจำนวนที่แพทย์สั่ง	1.87	0.34	สูง	1
2. ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์หรือบุคลากรสาธารณสุข เกี่ยวกับการดูแลตนเอง	1.83	0.38	สูง	2
3. ไม่ดื่มสุรา เบียร์ หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.81	0.45	สูง	3
4. รับประทานยาตรงเวลาที่แพทย์สั่ง	1.77	0.44	สูง	4
5. ดื่มน้ำอย่างน้อยวันละ 6-8 แก้ว	1.72	0.48	สูง	5
6. จัดบ้านให้สะอาด น่าอยู่	1.64	0.52	สูง	6
7. รับประทานอาหารจำพวกผักใบเขียว และอาหารที่มีเส้น ใยอย่างไม่จำกัด	1.61	0.49	สูง	7
8. รับประทานยาตามที่เมื่อมีอาการผิดปกติ	1.51	0.72	สูง	8
9. รับประทานผลไม้สด เช่น กล้วยน้ำว้า แอปเปิ้ล ส้ม	1.47	0.54	สูง	9
10. พยายามหาความรู้เพิ่มเติมในการดูแลสุขภาพของตนเอง	1.43	0.59	สูง	10
11. มักปรุงอาหารรับประทานเองภายในครอบครัว	1.34	0.57	สูง	11
12. มักพูดคุย ปรับทุกข์กับญาติ หรือเพื่อนสนิท เวลาที่มี ปัญหา	1.31	0.64	ปานกลาง	12
13. ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง	1.28	0.69	ปานกลาง	13
14. อ่านข้อมูลข่าวสารความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง	1.25	0.63	ปานกลาง	14
15. ไปมาหาสู่ พบปะ พูดคุย หรือโทรศัพท์ติดต่อกับผู้อื่น เหมือนก่อนป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง	1.19	0.75	ปานกลาง	15
16. ไม่รับประทานอาหารรสเค็มจัด	1.11	0.46	ปานกลาง	16
17. ไม่รับประทานอาหารที่มีไขมันสูง	1.10	0.52	ปานกลาง	17
18. เมื่อลิ้มรับประทานยาจะข้มมือนั้นไปเลย	1.02	0.69	ปานกลาง	18
19. เลือกรับประทานอาหารหวาน-หวานที่ไม่มีส่วนผสมของกะทิ	1.01	0.35	ปานกลาง	19
20. เมื่อมีอาการเครียดจะผ่อนคลายโดยการอยู่เงียบ ๆ คนเดียว	0.83	0.65	ปานกลาง	20
รวม	1.41	0.24	สูง	

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง โดยภาพรวม ระดับสูง ($\bar{X} = 1.41, S.D. = 0.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับประทานยาครบตามจำนวนที่แพทย์สั่ง สูงสุด ระดับสูง ($\bar{X} = 1.87, S.D. = 0.34$) รองลงมาปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ หรือบุคลากรสาธารณสุขเกี่ยวกับการดูแลตนเอง ระดับสูง ($\bar{X} = 1.83, S.D. = 0.38$) และเมื่อมีอาการจะรีบจะพ่อนคลายโดยการอยู่เฉย ๆ คนเดียว ต่ำสุด ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.83, S.D. = 0.65$)

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับปานกลาง

ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2 ความรู้ ความเชื่อ และการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับปานกลาง

ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความรู้ ความเชื่อ และการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานที่ 3 ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเสริมต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกัน ผู้วิจัยสามารถแสดงผลดังตารางที่ 4.8 - 4.23

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	M.D.	t-test	Sig.
1. ชาย	1.35	0.27	สูง	-0.07	-2.42	0.02*
2. หญิง	1.43	0.22	สูง			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการดูแลตนเอง จัดอยู่ในระดับสูง และพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีพฤติกรรมการดูแลตนเอง ($\bar{X} = 1.43, S.D. = 0.22$) สูงกว่าเพศชาย ($\bar{X} = 1.35, S.D. = 0.27$) ด้วยค่าเฉลี่ย 0.07

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ด้วยสถิติ t-test พบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.02*)

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. น้อยกว่า 50 ปี	1.39	0.25	สูง	0.29	0.89
2. 51 - 60 ปี	1.40	0.26	สูง		
3. 61 - 70 ปี	1.41	0.23	สูง		
4. 71 - 80 ปี	1.42	0.23	สูง		
5. มากกว่า 80 ปี	1.38	0.19	สูง		

จากตารางที่ 4.9 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทุกช่วงอายุมีพฤติกรรมการดูแลตนเอง จัดอยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 71 - 80 ปี มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง สูงสุด ($\bar{X} = 1.42$, S.D. = 0.23) รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 61 - 70 ปี ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = 0.23) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 80 ปี มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง ต่ำสุด ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = 0.19)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ ด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.89)

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	M.D.	t-test	Sig.
1. คู่	1.40	0.23	สูง	-0.02	-0.95	0.34
2. โสด	1.42	0.25	สูง			

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีสถานภาพสมรสเป็นคู่ และที่มีสถานภาพเป็นโสดมีพฤติกรรมการดูแลตนเอง จัดอยู่ในระดับสูง และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสดมีพฤติกรรมการดูแลตนเอง ($\bar{X} = 1.42$, S.D. = 0.25) สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสเป็นคู่ ($\bar{X} = 1.40$, S.D. = 0.23) ด้วยค่าเฉลี่ย 0.02

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพสมรส ด้วยสถิติ t-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสเป็นคู่และที่เป็นโสด มีพฤติกรรมการดูแลตนเองไม่มีความแตกต่างกัน (Sig. = 0.34)

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. รับจ้าง	1.37	0.32	สูง	0.96	0.43
2. รับราชการ	1.49	0.13	สูง		
3. เกษตรกรรม	1.42	0.19	สูง		
4. ค้าขาย	1.36	0.23	สูง		
5. ว่างาน/แม่บ้าน	1.40	0.26	สูง		

จากตารางที่ 4.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในทุกอาชีพ มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง จัดอยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มตัวอย่างที่รับราชการ มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง สูงสุด ($\bar{X} = 1.49$, S.D. = 0.13) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ($\bar{X} = 1.42$, S.D. = 0.19) และกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง ต่ำสุด ($\bar{X} = 1.36$, S.D. = 0.23)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ ด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.43)

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีรายได้ เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน

การมีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. ไม่พอ	1.38	0.23	สูง	1.30	0.27
2. พอ	1.41	0.25	สูง		
3. เหลือเก็บ	1.46	0.18	สูง		

จากตารางที่ 4.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม มีพฤติกรรมการดูแลตนเองจัดอยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยเก็บ มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง สูงสุด ($\bar{X} = 1.46$, S.D. = 0.18) รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้พอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = 0.25) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง ต่ำสุด ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = 0.23)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีรายได้ เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความเพียงพอของรายได้ กับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.27)

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. ไม่เรียน	1.38	0.22	สูง	0.50	0.74
2. ประถมศึกษา	1.40	0.24	สูง		
3. มัธยมศึกษา	1.45	0.25	สูง		
4. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1.42	0.13	สูง		
5. ปริญญาตรี	1.43	0.19	สูง		

จากตารางที่ 4.13 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในทุกระดับการศึกษา มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง จัดอยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง สูงสุด ($\bar{X} = 1.45$, S.D. = 0.25) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 1.43$, S.D. = 0.19) และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง ต่ำสุด ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = 0.22)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.74)

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาป่วย

ระยะเวลาป่วย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. น้อยกว่า 3 ปี	1.43	0.23	สูง	1.72	0.16
2. 3 - 5 ปี	1.37	0.27	สูง		
3. 6 - 8 ปี	1.43	0.25	สูง		
4. มากกว่า 8 ปี	1.41	0.20	สูง		

จากตารางที่ 4.14 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาป่วยในทุก ๆ ช่วง มีพฤติกรรม การดูแลตนเอง จัดอยู่ในระดับสูง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ป่วยน้อยกว่า 3 ปี และที่ป่วยระหว่าง 6 - 8 ปี มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง สูงสุด ด้วยค่าเฉลี่ย 1.43 เท่ากัน รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่ป่วยมากกว่า 8 ปี ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = 0.20) และกลุ่มตัวอย่างที่ป่วยระหว่าง 3 - 5 ปี มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง ต่ำสุด ($\bar{X} = 1.37$, S.D. = 0.27)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาป่วย ด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาป่วยต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง ไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.16)

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีญาติ สายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง

การมีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. ไม่มี	1.44	0.18	สูง	8.78	0.00**
2. มี	1.43	0.23	สูง		
3. ไม่ทราบ	1.32	0.29	ปานกลาง		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี และไม่มีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง มีพฤติกรรมการดูแลตนเอง จัดอยู่ในระดับสูง ด้วยค่าเฉลี่ย 1.43 และ 1.44 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ทราบว่าญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูงหรือไม่ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองจัดอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 1.32$, S.D. = 0.29)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง ด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูงต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.00**) ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง ด้วยสถิติ LSD แสดงดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง

การมีญาติสายตรง เป็นโรคความดันโลหิตสูง	ไม่มี ($\bar{X} = 1.44$)		มี ($\bar{X} = 1.43$)		ไม่ทราบ ($\bar{X} = 1.32$)	
	M.D.		M.D.		M.D.	
	Sig.		Sig.		Sig.	
1. ไม่มี ($\bar{X} = 1.44$)			-0.01	0.56	-0.12	0.00**
2. มี ($\bar{X} = 1.43$)					-0.11	0.00**
3. ไม่ทราบ ($\bar{X} = 1.32$)						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบว่าญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูงหรือไม่ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง (M.D. = -0.12, Sig. = 0.00**) และมีญาติสายตรงเป็นโรคความดันโลหิตสูง (M.D. = -0.11, Sig. = 0.00**)

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเป็นโรคประจำตัวอื่น ๆ

โรคประจำตัวอื่น ๆ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. ไม่มี	1.41	0.25	สูง	0.50	0.77
2. อัมพฤกษ์/อัมพาต	1.32	0.29	ปานกลาง		
3. โรคหัวใจ	1.39	0.23	สูง		
4. โรคเบาหวาน	1.39	0.22	สูง		
5. โรคข้อ	1.43	0.19	สูง		
6. โรคอื่น ๆ	1.40	0.23	สูง		

จากตารางที่ 4.17 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดูแลตนเองสูงสุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรคข้อ โดยมีพฤติกรรมจัดอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 1.43$, S.D. = 0.19) รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีโรคประจำตัวอื่น ๆ ซึ่งมีพฤติกรรมจัดอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 1.41$, S.D. = 0.25) และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นโรคอัมพฤกษ์/อัมพาต มีพฤติกรรมต่ำสุด จัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.32$, S.D. = 0.29)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเป็นโรคประจำตัวอื่น ๆ ด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีโรคประจำตัวอื่น ๆ ต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองไม่แตกต่างกัน (Sig. = 0.77)

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับ ความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง

ความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. ระดับสูง	1.43	0.22	สูง	13.05	0.00**
2. ระดับปานกลาง	1.42	0.20	สูง		
3. ระดับต่ำ	1.22	0.34	ปานกลาง		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.18 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ระดับสูง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองสูงสุด จัดอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 1.43$, S.D. = 0.22) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ระดับปานกลาง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองจัดอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 1.42$, S.D. = 0.20) และกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ระดับต่ำ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองต่ำสุด จัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.22$, S.D. = 0.34)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูงด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูงต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.00**) ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ด้วยสถิติ LSD แสดงดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง

ระดับความรู้เรื่อง โรคความดันโลหิตสูง	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ	
	$(\bar{X} = 1.43)$		$(\bar{X} = 1.42)$		$(\bar{X} = 1.22)$	
	M.D.	Sig.	M.D.	Sig.	M.D.	Sig.
1. ระดับสูง ($\bar{X} = 1.43$)			-0.02	0.52	-0.21	0.00**
2. ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.42$)					-0.19	0.00**
3. ระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.22$)						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.19 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ระดับต่ำ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ระดับสูง (M.D. = -0.21, Sig. = 0.00**) และกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องโรคความดันโลหิตสูง ระดับปานกลาง (M.D. = -0.19, Sig. = 0.00**)

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง

ความเชื่อเกี่ยวกับ โรคความดันโลหิตสูง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. ระดับสูง	1.44	0.19	สูง	13.62	0.00**
2. ระดับปานกลาง	1.28	0.32	ปานกลาง		
3. ระดับต่ำ	1.53	0.18	สูง		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.20 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง ระดับต่ำ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองสูงสุด จัดอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 1.53$, S.D. = 0.18) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อ ระดับสูง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองจัดอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 1.44$, S.D. = 0.19) และกลุ่มตัวอย่างที่ความเชื่อ ระดับปานกลาง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองต่ำสุด จัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.28$, S.D. = 0.32)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูงด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูงต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.00**) ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง ด้วยสถิติ LSD แสดงดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง

ระดับความเชื่อเกี่ยวกับ โรคความดันโลหิตสูง	ระดับสูง ($\bar{X} = 1.44$)		ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.28$)		ระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.53$)	
	M.D.	Sig.	M.D.	Sig.	M.D.	Sig.
1. ระดับสูง ($\bar{X} = 1.44$)			-0.16	0.00**	0.08	0.59
2. ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.28$)					0.24	0.13
3. ระดับต่ำ ($\bar{X} = 1.53$)						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.21 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง ระดับปานกลาง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อเกี่ยวกับโรคความดันโลหิตสูง ระดับสูง (M.D. = -0.16, Sig. = 0.00**)

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเอง จำแนกตามระดับการสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

การสนับสนุนทางสังคมของ กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	F-test	Sig.
1. ระดับสูง	1.46	0.17	สูง	59.04	0.00**
2. ระดับปานกลาง	1.25	0.30	ปานกลาง		
3. ระดับต่ำ	0.89	0.28	ปานกลาง		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.22 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมระดับสูง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองสูงสุด จัดอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 1.46$, S.D. = 0.17) รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ระดับปานกลาง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองจัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.25$, S.D. = 0.30) และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ระดับต่ำ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองต่ำสุด จัดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.89$, S.D. = 0.28)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการสนับสนุนทางสังคมด้วยสถิติ F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการสนับสนุนทางสังคมต่างกัน มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Sig. = 0.00**) ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการสนับสนุนทางสังคม ด้วยสถิติ LSD แสดงดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของพฤติกรรมการดูแลตนเอง จำแนกตามระดับการสนับสนุนทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

การสนับสนุนทางสังคม ของกลุ่มตัวอย่าง	ระดับสูง ($\bar{X} = 1.46$)		ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.25$)		ระดับต่ำ ($\bar{X} = 0.89$)	
	M.D.	Sig.	M.D.	Sig.	M.D.	Sig.
1. ระดับสูง ($\bar{X} = 1.46$)			-0.21	0.00**	-0.57	0.00**
2. ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.25$)					-0.35	0.00**
3. ระดับต่ำ ($\bar{X} = 0.89$)						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.23 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ระดับปานกลาง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ระดับสูง (M.D. = -0.21, Sig. = 0.00)

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ระดับต่ำ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ระดับสูง (M.D. = -0.57, Sig. = 0.00**) และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคม ระดับปานกลาง (M.D. = -0.35, Sig. = 0.00**)